

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 12 November 2025 roku

Sprawa: petycja w sprawie ubezpieczenia OC księgowych i biur
rachunkowych oraz doprecyzowania obowiązków księgowych
wobec przedsiębiorców
Znak sprawy: DWR6.056.1.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Odpowiedź na petycję

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na petycję z 19 sierpnia 2025 roku zawierającą postulaty wprowadzenia zmian ustawowych w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC dla księgowych i biur rachunkowych obejmującego zarówno rachunkowość, jak i kwestie podatkowe oraz przepisu nakładającego na księgowego obowiązek informowania przedsiębiorcy z wyprzedzeniem o zbliżającym się przekroczeniu ustawowych limitów podatkowych, działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy o petycjach¹, uprzejmie informuję.

OBOWIĄZUJĄCY STAN PRAWNY

1. **Zawód księgowego** nie jest w Polsce zawodem regulowanym. Nie ma przypisanej jednej spójnej definicji zawodu. Profesja księgowego jest niejednorodna – różnorodny zakres obowiązków, kwalifikacje, umiejętności, szczebel zatrudnienia itp. Terminem „księgowy” określa się przede wszystkim osobę, która wykonuje czynności księgowe lub wchodzące w zakres rachunkowości. Księgowi znajdują zatrudnienie zarówno w firmach, jak i instytucjach (zajmując różne stanowiska). Mogą też prowadzić działalność gospodarczą na własny rachunek, bądź pracować w biurach rachunkowych. Obok prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz innych ewidencji, sporządzania sprawozdań finansowych, deklaracji podatkowych i zusowskich osobom tym mogą być powierzane inne obowiązki.

¹ Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870).

2. W związku z pojawiającymi się głosami dotyczącymi uregulowania zawodu księgowego, Ministerstwo Finansów w 2022 roku przeprowadziło prekonsultacje na temat przyszłości zawodu księgowego w Polsce. Ich celem było poznanie opinii różnych środowisk na temat przyszłości zawodu księgowego i ewentualnego wprowadzenia w Polsce regulacji tego zawodu oraz merytoryczna dyskusja na ten temat. W prekonsultacjach uczestniczyły organizacje branżowe, organizacje przedsiębiorców, uczelnie wyższe, podmioty gospodarcze oraz osoby fizyczne. Uczestnicy prekonsultacji prezentowali odmienne zdania na temat kierunków rozwoju zawodu księgowego. Rozbieżności dotyczyły potrzeby uregulowania zawodu księgowego, jak też zakresu czynności, które miałyby podlegać regulacji. Uczestnicy prekonsultacji podkreślali m.in., że zdefiniowanie zawodu księgowego i określenie katalogu/zakresu czynności jest trudne i skomplikowane ze względu na szerokie spektrum wykonywanych zadań przez księgowych. Wskazywali, iż praca w obszarze rachunkowości powinna wiązać się z doskonaleniem zawodowym oraz posiadaniem obowiązkowego ubezpieczenia OC od wykonywanych czynności. W związku z tym, że wyniki nie potwierdziły jednoznacznej potrzeby uregulowania czy profesjonalizacji zawodu księgowego, nie podjęto prac legislacyjnych zmierzających do regulacji zawodu księgowego. Więcej informacji na temat prekonsultacji dostępnych jest na stronie internetowej Ministerstwa Finansów w zakładce [Zawody księgowe](#).
3. **Prowadzenie biura rachunkowego** nie jest w Polsce działalnością regulowaną. Mając na uwadze szeroki zakres usług oferowanych przez biura rachunkowe – nie tylko wykonywanie zadań wynikających z ustawy o rachunkowości – pragniemy podkreślić, że określenie katalogu świadczonych usług, a także odpowiednie określenie zakresu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej leży w gestii osób zarządzających / prowadzących biura rachunkowe. Wszelkie kwestie dotyczące usług biura rachunkowego świadczonych na rzecz klienta tego biura powinny precyzować zapisy umowy (w tym m.in. sposób rozwiązywania ewentualnych spraw spornych, dostęp do polisy ubezpieczeniowej biura), natomiast kwestie dotyczące ubezpieczenia powinny jasno określać zapisy umowy z ubezpieczycielem. Biura rachunkowe podpisując umowy na wykonywanie określonych usług powinny wziąć pod uwagę posiadane zasoby kadrowe i ich kwalifikacje, aby zapewnić klientom i pracownikom dotrzymanie terminów określonych przepisami prawa. Jednocześnie, warto zaznaczyć, że w przypadku prowadzenia biura rachunkowego, zastosowanie mają przepisy ustawy – Prawo przedsiębiorców², która określa zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym prawa i obowiązki przedsiębiorców oraz zadania organów władzy publicznej w tym zakresie.
4. Przepisy ustawy o rachunkowości³ (zwanej również „uor”), nie definiują zawodu „księgowy” i pojęcia „biuro rachunkowe”, nie regulują zakresu działania, nie określają wymogów dotyczących osób prowadzących biura rachunkowe czy w nich zatrudnionych. Przepisy tej ustawy określają natomiast zasady rachunkowości oraz zasady wykonywania działalności w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, w tym m.in. wskazują jakie

² Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 poz. 120, z późn. zm.).

czynności wchodzą w zakres tej działalności, kto może je wykonywać, a także nakładają na przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

5. USŁUGOWE PROWADZENIE KSIĄG RACHUNKOWYCH

Zgodnie z art. 76a uor usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych jest działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, polegającą na świadczeniu usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2-6 uor, tj.:

- prowadzenie, na podstawie dowodów księgowych, ksiąg rachunkowych, ujmujących zapisy zdarzeń w porządku chronologicznym i systematycznym;
- okresowe ustalanie lub sprawdzanie drogą inwentaryzacji rzeczywistego stanu aktywów i pasywów;
- wycena aktywów i pasywów oraz ustalanie wyniku finansowego;
- sporządzanie sprawozdań finansowych;
- gromadzenie i przechowywanie dowodów księgowych oraz pozostałej dokumentacji przewidzianej ustawą.

Działalność tą mogą wykonywać przedsiębiorcy, pod warunkiem, że ww. czynności będą wykonywane przez osoby, które:

- mają pełną zdolność do czynności prawnych,
- nie były skazane prawomocnym wyrokiem sądu za ściśle określony katalog przestępstw, tj. za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo skarbowe oraz za przestępstwa określone w rozdziale 9 ustawy o rachunkowości.

Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych są obowiązani – na podstawie art. 76h uor – do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością. Katalog czynności, które tym ubezpieczeniem powinny być objęte, obejmuje czynności, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2-6 uor. Wyłączeni z tego obowiązku są jedynie przedsiębiorcy będący biegłymi rewidentami oraz doradcy podatkowi, jeżeli ubezpieczyli się od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu tych zawodów w zakresie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 3 pkt 2-6 uor. Szczegółowe kwestie dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia, o którym mowa powyżej, zawierają przepisy rozporządzenia w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej⁴ (minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 10 000 euro). Jednocześnie dodać należy, że ustawodawca wskazał jedynie zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nie ograniczając tym samym prawa przedsiębiorcy do zawarcia dodatkowego dobrowolnego ubezpieczenia jakie uzna za konieczne / niezbędne / stosowne w zależności od profilu działalności i zakresu podejmowanych czynności. Wskazać przy tym należy, że przepisy ustawy o rachunkowości nie nakładają na przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, obowiązku przekazywania swoim klientom kopii polisy ubezpieczeniowej.

⁴ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 listopada 2014 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przedsiębiorców wykonujących działalność z zakresu usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (Dz. U. poz. 1616).

Ponadto przepisy ustawy o rachunkowości w rozdziale 9 przewidują odpowiedzialność karną m.in. za nierzetelne prowadzenie ksiąg rachunkowych (art. 77 pkt 1 uor), prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych bez spełnienia warunków dotyczących posiadania pełnej zdolności do czynności prawnych oraz niekaralności czy bez spełnienia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością (art. 79 pkt 6 i 7 uor).

6. CZYNNOŚCI DORADZTWA PODATKOWEGO

Ustawa o doradztwie podatkowym⁵ (zwana również „uodp”) określa warunki i zasady wykonywania doradztwa podatkowego, organizację samorządu doradców podatkowych oraz zasady jego działania.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 uodp, czynności doradztwa podatkowego obejmują:

- 1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami;
- 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg rachunkowych, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie;
- 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie;
- 4) reprezentowanie podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach wymienionych w pkt 1;
- 5) wykonywanie niezależnego audytu funkcji podatkowej, o którym mowa w art. 20zo § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 i 1598).

W myśl art. 2 ust. 1a uodp przepis art. 2 ust. 1 uodp stosuje się odpowiednio do czynności wykonywanych na rzecz osób trzecich odpowiedzialnych za zaległości podatkowe oraz następców prawnych podatników, płatników lub inkasentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Stosownie do art. 2 ust. 2 uodp, zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 uodp, jest zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.

Zgodnie z art. 3 uodp, podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 uodp, są:

- 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
- 2) adwokaci i radcowie prawni;
- 3) biegli rewidenci.

Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 uodp, są:

- 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
- 2) adwokaci i radcowie prawni.

⁵ Ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2117).

Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 uodp, są:

- 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
- 2) biegli rewidenci.

Jak wynika z powołanych przepisów, czynności określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 uodp nie są czynnościami, których wykonywanie zastrzeżone jest wyłącznie dla określonych wyżej podmiotów uprawnionych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 uodp, podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4 uodp, są również:

- 1) organizacje zawodowe posiadające osobowość prawną, spółdzielnie, stowarzyszenia lub izby gospodarcze, jeżeli przedmiotem ich działalności statutowej jest również doradztwo podatkowe świadczone wyłącznie na rzecz ich członków;
- 2) firmy audytorskie uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do badania sprawozdań finansowych;
- 3) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjne, które spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) większość członków zarządu stanowią doradcy podatkowi, a jeżeli zarząd składa się z nie więcej niż 2 osób, to jedna z nich jest doradcą podatkowym,
 - b) większość głosów w zgromadzeniu wspólników (akcjonariuszy) oraz w organach nadzoru przysługuje doradcom podatkowym,
 - c) w spółce akcyjnej wydawane są wyłącznie akcje imienne,
 - d) zbycie akcji lub udziałów albo ustanowienie na nich zastawu wymaga zezwolenia udzielonego przez zarząd spółki.

W myśl art. 4 ust. 2 uodp podmioty wymienione w art. 4 ust. 1 uodp wykonują czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 4 uodp, wyłącznie przez doradców podatkowych, radców prawnych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach. Przepis art. 3 ust. 2 uodp stosuje się odpowiednio.

Stosownie do art. 15 ust. 1 uodp spółka, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 uodp, nabywa prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 5 uodp, oraz posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego”, z chwilą wpisu do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego.

Ustawa określa także warunki uzyskania uprawnień doradcy podatkowego, w tym wymogi kwalifikacyjne w zakresie posiadania wyższego wykształcenia, uzyskania pozytywnego wyniku z dwuczęściowego egzaminu zdawanego przed Państwową Komisją Egzaminacyjną do Spraw Doradztwa Podatkowego, odbycia 6-miesięcznej praktyki zawodowej, a także wymagania w zakresie pełnej zdolności do czynności prawnych, korzystania z pełni praw publicznych oraz nieskazitelnego charakteru i dawania swoim dotychczasowym postępowaniem rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego.

Nabycie uprawnień doradcy podatkowego, których nadanie następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez Krajową Radę Doradców Podatkowych, wiąże się z licznymi obowiązkami jakie ustawa nakłada na osobę wykonującą zawód doradcy podatkowego, będący zawodem zaufania publicznego.

Do ustawowych obowiązków doradcy podatkowego należy m.in. postępowanie zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i z zasadami etyki zawodowej, stałe podnoszenie swoich kwalifikacji (art. 36 pkt 1 i 2 uodp), zachowanie tajemnicy zawodowej (art. 37 ust. 1 uodp) oraz obowiązek ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (art. 44 ust. 1 uodp). Ustawa stanowi ponadto, że w przypadku niedopełnienia obowiązku ubezpieczenia, w okresie braku ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z niedopełnienia tego obowiązku doradca podatkowy nie może wykonywać czynności doradztwa podatkowego (art. 44b ust. 1 uodp).

Do przeprowadzania kontroli spełnienia przez doradcę podatkowego obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia są uprawnieni minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz Krajowa Rada Doradców Podatkowych. Brak wymaganego przepisami ustawy ubezpieczenia OC może stanowić podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej doradcy podatkowego, o której mowa w art. 64 uodp, którą ponosi on za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem i niedopełnienie obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia. Ponadto, przepisy art. 43 i 44 uodp dot. obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego stosuje się odpowiednio do adwokatów, radców prawnych oraz biegłych rewidentów, jeżeli zatrudniają doradców podatkowych i nie ubezpieczyli się od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu tych zawodów (art. 45 uodp).

Ustawa o doradztwie podatkowym reguluje zatem wykonywanie czynności doradztwa podatkowego, w tym m.in. prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg rachunkowych, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie – jednakże tylko w odniesieniu do czynności realizowanych w tym obszarze przez podmioty posiadające uprawnienia zawodowe określone w przepisach tej ustawy.

7. Ponadto dodać należy, że w myśl przepisów art. 2 pkt 15a i 17 **ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu**⁶ (dalej „ustawa AML”), podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, jak również przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, których podstawową działalnością gospodarczą jest świadczenie usług polegających na sporządzaniu deklaracji, prowadzeniu ksiąg podatkowych, udzielaniu porad, opinii lub wyjaśnień z zakresu przepisów prawa podatkowego lub celnego, niebędący innymi instytucjami obowiązany – są instytucjami obowiązany w rozumieniu ustawy AML.
- Ustawa ta nakłada szereg obowiązków, które instytucje obowiązane, są zobligowane realizować. Podstawowymi obowiązkami są m.in. :
- opracowanie oceny ryzyka instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 27 ustawy AML;
 - stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w rozdziale 5 ustawy AML;

⁶ Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644.).

- opracowanie i wdrożenie wewnętrznej procedury instytucji obowiązanej, o której mowa w art. 50 ustawy AML;
- zapewnienie udziału osób wykonujących obowiązki związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu w programach szkoleniowych, o których mowa w art. 52 ustawy AML;
 - opracowanie i wdrożenie wewnętrznej procedury anonimowego zgłaszania przez pracowników lub inne osoby wykonujące czynności na rzecz instytucji obowiązanej rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, o której mowa w art. 53 ustawy AML;
 - zawiadamianie Generalnego Inspektora o okolicznościach, które mogą wskazywać na podejrzenie popełnienia przestępstwa prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zgodnie z art. 74 ustawy AML;
 - przekazywanie lub udostępnianie posiadanych informacji lub dokumentów, niezbędnych do realizacji zadań Generalnego Inspektora określonych w ustawie, o których mowa w art. 76 ustawy AML;
 - niezwłoczne zawiadamianie Generalnego Inspektora, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że określona transakcja lub określone wartości majątkowe mogą mieć związek z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu, zgodnie z art. 86 ustawy AML;
 - niezwłoczne zawiadamianie Generalnego Inspektora, zgodnie z art. 90 ustawy AML, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o przeprowadzeniu transakcji, o której mowa w art. 86 ust. 1, w przypadku gdy przekazanie zawiadomienia było niemożliwe przed jej przeprowadzeniem. W zawiadomieniu instytucja obowiązana uzasadnia przyczyny wcześniejszego nieprzekazania zawiadomienia oraz przekazuje pozostające w jej posiadaniu informacje potwierdzające powzięcie podejrzenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1.

STANOWISKO DO POSTULATÓW ZAWARTYCH W PETYCJI

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia wskazać należy, że uregulowanie kwestii dotyczących ubezpieczenia OC zależne jest od statusu danego zawodu czy działalności. W przypadku zawodów/działalności regulowanych kwestie te są wprowadzone ustawowo. Inaczej wygląda sytuacja w przypadku zawodów/działalności nieregulowanych – tutaj kwestie ubezpieczenia OC pozostają w gestii osób prowadzących daną działalność. Postulowane wprowadzenie obowiązku posiadania ubezpieczenia OC przez każdego księgowego/biuro rachunkowe, rozszerzenie zakresu tego ubezpieczenia oraz wprowadzenie minimalnej sumy gwarancyjnej ubezpieczenia, wiązałoby się z koniecznością uregulowania zawodu księgowego/działalności biur rachunkowych, a – jak pokazały wspomniane prekonsultacje – nie zachodzą obecnie przesłanki do wprowadzenia takich regulacji. Niemniej jednak biura rachunkowe mogą zawierać również dobrowolne ubezpieczenia OC odpowiednio dostosowane do profilu działalności i zakresu świadczonych usług, tak by w razie ewentualnych szkód ubezpieczenie OC mogło pokryć realne roszczenia klientów biur rachunkowych.

Odnośnie do postulatu doprecyzowania obowiązków księgowych wobec przedsiębiorców, warto podkreślić, że wprowadzenie regulacji w tym zakresie stanowiłoby jeden z elementów uregulowania zawodu księgowego/działalności biur rachunkowych. Na obecną chwilę nie jest uzasadnione wprowadzanie takich zmian. Pozostawienie możliwości elastycznego budowania relacji między biurem rachunkowym a przedsiębiorcą, dostosowanej do specyfiki jego działalności,

w oparciu o umowy cywilnoprawne określające zakres odpowiedzialności stron, pozwala na kształtowanie rynku usług księgowych w oparciu o działanie mechanizmów wolnorynkowych.

W przypadku usług świadczonych w zakresie prowadzenia, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg rachunkowych, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielania im pomocy w tym zakresie oraz sporządzania, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielania im pomocy w tym zakresie, usługobiorca chcąc skorzystać z usług podmiotu zapewniającego wyższy standard usług i większą ochronę usługobiorcy może zlecić wykonywanie tego rodzaju czynności przedstawicielom zawodów zaufania publicznego (doradca podatkowy, biegły rewident, radca prawny lub adwokat), których kwalifikacje i doświadczenie zostały zweryfikowane w wieloetapowym procesie uzyskiwania uprawnień zawodowych i którego usługi są obwarowane licznymi obowiązkami i sankcjami (m.in. obowiązek ubezpieczenia OC, tajemnica zawodowa, stale podnoszenie kwalifikacji i odpowiedzialność dyscyplinarna).

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Joanna Stachura

Dyrektor

Departamentu Efektywności Wydatków Publicznych i Rachunkowości
w Ministerstwie Finansów

KLAUZULA INFORMACYJNA dotycząca przetwarzania danych osobowych w związku z wniesionymi do Ministerstwa Finansów petycjami znajduje się na stronie internetowej MF pod adresem: <https://www.gov.pl/web/finanse/petycje-zalatw-sprawę>.